

H . P . L O V E C R A F T

De
Sluimerende
Gruwel

Inhoud

- I De schaduw op de schoorsteen 10
- II Een voorbijganger in de storm 28
- III Wat de rode gloed betekende. 45
- IV De verschrikking in de ogen .62

Biografie

H.P. Lovecraft (1890–1937)

Howard Phillips Lovecraft (1890–1937) werd geboren en stierf in Providence, Rhode Island — dezelfde stad waar *De Zaak Charles Dexter Ward* speelt. Hij is de schepper van de "kosmische horror": een genre dat de angst niet zoekt in monsters of geesten, maar in de absolute onverschilligheid van het universum voor het menselijk bestaan. Zijn werk, dat tijdens zijn leven nauwelijks werd gelezen, bepaalt nog altijd de imaginaire geografie van de moderne horror.

De Zaak Charles Dexter Ward werd in 1927 geschreven — hetzelfde jaar als *De Kleur uit de Ruimte* — maar pas in 1941 postuum gepubliceerd, vier jaar na

Lovecrafts dood. Het is zijn langste werk: een novella van bijna vijftigduizend woorden, gestructureerd als een psychiatrisch dossier, een familiegeschiedenis en een gotische roman tegelijk.

Providence is in dit boek geen decor maar een personage. Lovecraft beschrijft de koloniale architectuur van College Hill, de Angell Street, de Benefit Street, de kerkhoven van de stad — met de nauwkeurigheid van iemand die er elke dag doorheen liep. Voor lezers die Providence kennen, is het boek een wandeling door een vertrouwde stad die langzaam onherkenbaar wordt.

— *De redactie*

Voorwoord

Met De sluimerende gruwel betreedt de lezer een universum waarin angst niet schreeuwt, maar fluistert. Een wereld waarin het onbekende zich niet onmiddellijk openbaart, maar zich langzaam ontvouwt, als een schaduw die groeit zonder dat men het merkt. Dit verhaal van H. P. Lovecraft behoort tot zijn meest kenmerkende werken: een subtiele vermenging van kosmische dreiging, erfelijke geheimen en een allesdoordringende sfeer van verval.

Lovecraft schrijft geen klassieke horror. Hij jaagt de lezer geen schrik aan met brute scènes of directe confrontaties. In plaats daarvan bouwt hij een spanning op die dieper gaat — een existentiële angst, geworteld in het besef dat de mens niet het

middelpunt van de wereld is, maar slechts een toevallige passant in een universum vol onbekende en onverschillige krachten. De ware gruwel ligt niet in wat men ziet, maar in wat men begint te begrijpen.

In dit verhaal staat een ogenschijnlijk verlaten en vervallen plaats centraal, doordrongen van een verleden dat niet vergeten wil worden. Wat begint als een onderzoek naar vreemde gebeurtenissen, ontwikkelt zich geleidelijk tot een afdaling in een duistere waarheid. De dreiging is nooit volledig zichtbaar, en juist daarin schuilt haar kracht: ze leeft in de marges, in de stilte, in datgene wat zich onttrekt aan het menselijk begrip.

De keuze voor de titel *De sluimerende gruwel* legt de nadruk op het latente karakter van deze angst — iets wat niet onmiddellijk toeslaat, maar aanwezig blijft, wachtend, observerend. Het is een dreiging